

sværligt. At stemme imod lige Bevillinger er en Praksis, som jeg ikke ved, at nogen nogen Sunde her i Rigsdagen har villet forsvare. Derimod erkender jeg, at man kan stemme imod de fri Bevillinger, som ere satte ind paa Finansloven ifølge Overenskomst mellem Regering og Rigsdag, for at komme til en Forhandling med den højtærede Minister og det høje Landsting om at komme bort fra disse Beløb, men ganske vist ved jeg, at det Ting, som fastholder Bevillingen, som altsaa bliver staaende paa det gamle, er det stærkeste. Dette er dog kun en Gen-tagelse af, hvad jeg forleden gjorde opmærksom paa.

Jeg skal nu ganske kort berøre Resultatet af de Nedsættelser, som foreslaas fra Udvalgets eller Udvalgsklertallets Side. Der er i Aar paa Finansloven paa disse to Paragraffer, §§ 22 og 23 med tilhørende Afsnit af § 26, forlangt et Beløb af 19,056,360 Kr. 87 Ø. Der er fra Udvalgsklertallets Side foreslaaet Nægtelser, som man altsaa kan haabe blive vedtagne her, til et Beløb af 907,159 Kr. 50 Ø., saa at, hvis de foreslaaede Ændringer blive vedtagne, vil Bevillingens Beløb for disse Paragraffer og Afsnit i Aar efter 2den Behandling komme til at lyde paa 18,149,201 Kr. 37 Ø., og disse Beløb fordele sig saaledes paa Paragrafferne, at der paa § 22 bevilges 10,196,770 Kr. 18 Ø., paa § 23 6,628,631 Kr. 19 Ø. Det er et noget større Beløb, end der i Fjor bevilgedes paa denne Paragraf, men det har sin væsentligste Grund i, at man er gaaet ind paa en Lodsdamper her ved Kjøbenhavn til 150,000 Kr. og endvidere Bygningsforanstaltninger paa Kristiansø ved Havnen der. Paa § 26 V. bliver Beløbet, naar Kasernerne tages med, da de staa paa Afsnittet, 898,800 Kr. og paa § 26 VI. 425,000 Kr. Det er jo et betydeligt større Beløb paa § 26 V. end i Fjor, og det har særlig sin Grund i, at Kasernebygningen blev i Fjor vedtagen ved en særlig Lov og kom derfor ikke ind paa dette Afsnit af Finansloven, hvor det i Aar findes indført med 555,000 Kr. Nu kan der indvendes fra den højtærede Krigsministers Side, og jeg er ikke i Tvivl om, at denne Indvending vil blive gjort gældende, at det er ikke nogen særlig Militærbevilling, og i alt Fald en Bevilling, som Finansministeren har faaet Vederlag for gennem Grunde, men jeg maa hævde, at Pengene skulle i Aar udbetales direkte til disse Bygningsforanstaltninger, og derfor findes de opførte her paa Finansloven, og derfor maa man synes det mig — og jeg tror, jeg kan tale paa Flertallets Vegne her — fuldtud tage et støn-

somt Hensyn til dette store Beløb 555,000 Kr., naar man bevilger dette Afsnit af Budgettet. Jeg vil ikke sige, at det fuldt ud skal regnes med, for det vilde jo føre til en Konsekvens, som vi ikke senere ad Aare kunne kendes ved, nemlig at naar Kasernerne gik ud, skulde vi paa de andre Militærbevillinger gaa lige saa meget højere op. Det vil jeg meget nødtig være med til at indrømme. Sammenligner man det Beløb, som i Fjor blev bevilget, med det, der her er Tale om, ser det saaledes ud, at i Fjor bevilgedes der paa § 22 10,222,727 Kr. 40 Ø., paa § 23 6,557,143 Kr. 29 Ø., paa § 26 V. 692,300 Kr. og paa § 26 VI. 566,850 Kr., medens der til Kaserner, som ikke i Fjor fandtes paa § 26 V., ved særlig Lov bevilgedes 325,000 Kr., altsaa til ganske de samme Formaal, som der i Aar er Tale om, et Beløb af i alt 18,364,020 Kr. 69 Ø. eller 214,819 Kr. 32 Ø. mere end i Aar. Nu kan der jo indvendes, at Kasernerne i Fjor ikke stode paa dette Afsnit af Finanslovsforslaget, men denne Indvending tillægger jeg ikke nogen Vægt, da Pengene i Fjor virkelig gik ud lige saa vel som i Aar. Rent formelt kan man komme til en anden Beregning, men denne formelle Beregning har ikke noget paa sig. Enten maa man tage dem med i Aar som i Fjor eller ogsaa holde dem ude i Aar som i Fjor, ellers bliver der ikke nogen virkelig Mening i Regnestykket. Naar Flertallet her har foreslaaet disse Nægtelser, er Flertallet sig bevidst, at det ikke paa nogen Maade griber forstyrrende ind i noget som helst Forhold, som skyder af bestaaende Love eller vedtagne Overenskomster, som knytte sig til bestaaende Love. Disse Nægtelser, som vi foreslaa, ere ganske vist betydelig større end i de foregaaende Aar, men de ere dog ikke anderledes, end at vi tro, at hvis de blive vedtagne, bliver der en god og forsværlig Finanslov, som enhver Regering kan forsvare at regere med, og en saadan forsværlig Finanslov har det ogsaa været Flertallets Mening at tilhyde. Vi gaa ud fra, at ogsaa de her omhandlede Budgetter ville ved disse vore Forslag komme i Overensstemmelse med de Sparssommelighedshensyn, hvad de økonomiske Forhold i Landet saa stærkt opfordre til, og som de sidste Valg have opfordret til. Jeg tror, at alle Partier og ogsaa den høje Regering ville staa sig bedst ved at tage Hensyn hertil. Dermed være alle disse Forslag fra Udvalgets og Udvalgets Flertals Side anbefalede til det høje Ting.

S. Sage: Ja, jeg tvivler selvfølgelig ikke om, at den ærede Ordfører har Ret i,